

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, v državnem zboru zastopane.

Kos LXV. — Izdan in razposlan dne 13. septembra 1896.

Vsebina: Št. (164—167.) 164. Ukaz o izpremembi točke 3. v ukazu poljedelskega ministerstva z dne 1. avgusta 1872. l. o nastavljanju nagrajenih docentov na veliki šoli za zemljedelstvo na Dunaju. — 165. Dopustilnica za lokalno železnico iz Zaječega v Hodonín. — 166. Ukaz o povračilih za prevažanje prateža (prtljage) ob službenih in selilnih potovanjih državnih uradnikov. — 167. Zakon o sklepu novega dogovora zastran vredbe razmerja države k istrskemu zemljiškoodveznemu zakladu po izpremembi dotičnega dogovora iz leta 1875. l.

164.

Ukaz ministerstva za bogočastje in nauk v porazumu z ministerstvom za poljedelstvo z dne 14. avgusta 1896. l.

o izpremembi točke 3. v ukazu poljedelskega ministerstva z dne 1. avgusta 1872. l. (drž. zak. št. 124) o nastavljanju nagrajenih docentov na veliki šoli za zemljedelstvo na Dunaju.

Namesto točke 3. v ukazu poljedelskega ministerstva z dne 1. avgusta 1872. l. (drž. zak. št. 124) o nastavljanju nagrajenih docentov na veliki šoli za zemljedelstvo na Dunaju, stopijo ta-le določila:

3. Uporabe nagrajenega docenta ni enačiti s stalno namestbo in ona se more tako, kakor se je osnovala (2), vrhu tega pa tudi z odpovedjo docenta samega, zopet opustiti.

Docent pak jo mora odpovedati pred pričetkom onega semestra, s katerega koncem ne želi več svojih predavanj pričiti vnovič.

Gautsch s. r.

165.

Dopustilnica z dne 21. avgusta 1896. l.,

za lokalno železnico iz Zaječega v Hodonín.

Na podstavi Najvišega pooblastila se mi je v porazumu z vdeleženi ministerstvi vzvidelo, c. k. trgovinskemu svetovavcu in moravsko-sleškemu deželnemu odvetniku dr.-ju Karolu baronu Offermannu v Brnu v družbi s firmo Lindheim & Co. na Dunaju in z železniškim ravnateljem Karolom Ströhlerjem v Berlinu dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo kot lokalno železnico s pravilno raztečino napraviti od postaje Zaječi na progi Břečslav—Brno c. k. priv. po cesarju Ferdinandu imenovane severne železnice prek Čejč in Mutěnic k postaji Hodonín na progi Dunaj—Krakov imenovane glavne železnice, podeliti v zmislu zakona o dopušcanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238), in pa zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) po pogojih in načinih, ustanovljenih v nastopnem:

§. 1.

Koncesijonarji so dolžni, na zahtevo državnega upravitstva in ob času, ki ga to določi, napraviti s početka oznamenjeni lokalni železnici krilo od pri-

pravnega kraja blizu Mutčnic k premogovnikom pri Dubňanih, kadar bo po preudarku ministerstva za železnice zagotovljena primerna donosnost tega krila.

§. 2.

Železnici, ki je predmet te dopustilnice, se dodeljujejo v členu V. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz leta 1895) omenjene ugodnosti.

§. 3.

Koncesionarji so dolžni, gradnjo dopuščene železnice začeti precej in jo dokončati najdalje v poldrugem letu, računec od današnjega dne; dodelano železnico je takoj izročiti javnemu prometu ter obrat po nji vzdrževati nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bodo držali gorenjega roku za gradnjo, morajo koncesionarji dati zagotovilo, položivši varščino desetih tisoč goldinarjev v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevale zgoranje dolžnosti, se sme izreči, da je ta varščina zapala.

§. 4.

Da izdelajo dopuščeno železnico, za to se dodeljuje koncesionarjem pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Isto pravico je koncesionarjem dodeliti tudi zastran tistih dovlačnic, ki bi se imele narediti in o katerih bi državno upravitvo spoznalo, da je njih naprava v javni korist.

§. 5.

Koncesionarjem se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice držati tega, kar ustanavlja ta dopustilnica, in pa dopustilnih pogojev, ki jih postavi c. k. ministerstvo za železnice, pa tudi tega, kar velevalo semkaj meréči zakoni in ukazi, zlasti zakon o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in red za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852) in pa zakoni in ukazi, kateri se morebiti v bodoče dadó. Kar se tiče obrata, se odpuščajo

varnostne naredbe in obratni predpisi, podani v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, v kolikor se bo z ozirom na posebne prometne in obratne razmere, sosebno na znižano vozno brzino, ministerstvu za železnice zdelo pripustno, a na to stran bodo veljali posebni obratni predpisi, ki jih izdá ministerstvo za železnice.

§. 6.

Koncesionarjem se priznava pravica, da s posebnim dovolilom državnega upravitva in s pogoji, ki jih to postavi, naredé delniško družbo, katera naj stopi v vse pravice in zaveznosti koncesionarjev.

Izdaja prednostnih zadolžnic je izključena.

Nasproti pak se koncesionarjem priznava pravica, izdati prednostnih delnic, ki gledé obrestovanja in razdolžbe imajo prednost pred osnovnimi delnicami, do zneska, kakor ga ustanovi državno upravitvo.

Dividenda, ki pristoji prednostnim delnicam, preden nastane osnovnim delnicam pravica do dividende, pri čemer pa ne bodi nobenega doplačila iz doneskov poznejših lét, se ne sme odmerjati z več kakor štirimi odstotki in pol.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državnega upravitva.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo v račun postavljati nikakoršni drugi stroški razen stroškov za sestavo projekta, za gradnjo in vredbo železnice, in za dobavo vozil in pa za dotacijo pričuvnega zaklada, katerega določi državno upravitvo, res uporabljenih in prav izkazanih, prištevši interkalarne obresti, ki se med grajenjem res izplačajo, in kar bo res kurzne izgube ob dobavi glavnice.

Ako bi po dogradbi železnice bilo treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prišteti napravni glavnici, če državno upravitvo privoli v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je treba odplačati v času, dokler bo trajalo dopustilo, po razdolžnem črtežu, ki ga odobri državno upravitvo.

Družbena pravila in pa obrazci osnovnih delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državnega upravitva.

§. 7.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporabljane vojaške tarife ob odpravi oseb in reči se bo v tem oziru in pa gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, katera bodo vsak čas veljala pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila se bodo uporabljala tudi za deželno brambovstvo in črno vojsko obéh državnih polovic, za tirolske deželne strelce in za žandarstvo, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi kadar bodo te osebe službeno potovale na svoj račun k orožnim vajam in priglednim zborom.

Koncesionarji se zavezujejo, da pristopijo dogovoru, med avstrijskimi železniškimi družbami sklenjenemu zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov in pa vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večje vojaške prenose, dalje da pristopijo vsak čas veljajočim predpisom o železništvu, za čas vojske, in pa dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l. o prenosu takih bolnikov in ranjencev, katere je prevažati ležéče na račun vojaške blagajnice.

Vsak čas veljajoči predpis za vojaške prenose po železnicah, in pa vsak čas veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesionarje moč in veljavo z dnem, ko se po dopuščeni železnici prične obrat. Predpisi enake vrste, ki se izdadó po tem času, pa se ne objavijo po državnem zakoniku, zadobé za koncesionarje veljavo tedaj, kadar se jim uradoma priznani.

Te dolžnosti imajo koncesionarji samó v toliko, kolikor se njih izpolnjevanje zdi izvršljivo z ozirom na drugotnost té proge in na olajšila, vsled tega dodeljena gledé na napravo, opremo in vrsto obrata.

Koncesionarji so dolžni, oddajaje službe se uvrstati po zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60.) na doslužene podčastnike iz vojstva, vojne marine in deželne brambe.

§. 8.

V koliko je enake ugodnosti, kakor jih ustanavlja gledé na prevažanje vojakov §. 7., dodeljevati civilnim stražnim četam (varnostni straži, finančni straži i. e.) ali drugim javnim organom, to se določuje v dopustilnih pogojih.

§. 9.

Dopustilna doba in ž njo vréd v §. 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba proti napravi novih železnic se ustanavlja na devetdeset (90) let, računaje od današnjega dne, ter mine po tem roku.

Državno upravitvo smé izreči, da je dopustilo tudi pred iztekom gorenjega roka izgubilo svojo moč, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v §. 3. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, ter bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti po zmislu §. 11. lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 10.

Koncesionarji nimajo pravice, tretjim osebam prepuščati obrat po dopuščeni železnici, ako jim tega državno upravitvo ne dovoli izrečno.

Državnemu upravitvu se pridržuje pravica, da smé po dopuščeni železnici sosebno tedaj, kadar bi ta zadobila neposredno zvezo s kako železnico, ki jo bo morda tedaj obratovala država, obrat na se vzeti ter voditi na račun koncesionarjev ves ostali čas, dokler bo še trajalo dopustilo.

V tem primeru morajo koncesionarji državnemu upravitvu povrniti stroške, ki mu zares nastanejo iz tega obratovanja in katere bo eventuelno ustanoviti poprek.

Kakó bo sicer voditi ta obrat, to se ravna s posebno obratno pogodbo, ki se sklene med državnim upravitvom in koncesionarji.

§. 11.

Koncesionarji imajo dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.), državnemu upravitvu na njegovo zahtevo vsak čas dopuščati skupno porabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še le napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imelo državno upravitvo pravico, prosto ustanavljaje tarife, za primérno odškodnino odpravljati ali odpravljati dajati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 12.

Državno upravstvo si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat izročena, vsak čas odkupiti po nastopnih določilih:

1. Da se ustanovi odkupnina, se seštejejo letni čisti donosi, kar jih bo podjetba imela v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti donosi najslabjših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donos ostalih petih let.

Ako bi se železnica odkupila pred preteklim sedmim obratnim letom po pričetku obratovanja, je odkupno ceno preračunati po srednjem čistem donosu dveh najugodnejših obratnih let pred samim odkupom.

2. Kadar bi po določilih odstavka 1. najdeni srednji čisti donos ne dosegel vsaj letnega zneska, enakega letnini, katera je potrebna za štiriodstotno obrestovanje in razdolžbo po državnem upravstvu odobrene delniške glavnice v času, dokler bo trajalo dopustilo, tedaj se poprej omenjeni letni znesek določi za čisti donos, ki ga bo jemati v podstavo za odmero odkupnine.

3. Odškodnina, ki jo bo dati, bodi v tem, da se koncesionarjem v še ostali dobi dopustila izplačuje srednji donos po zmislu odstavka 1., oziroma ako bi nastopil kak v odstavku 2. omenjeni primer, tamkaj navedena letnina za delniško glavnico v polletnih obrokih 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti.

4. Državi se pridržuje pravica, kadarkoli na mesto še ne dospelih letnih plačil plačati glavnico, enako znesku glavniske, računeč obresti od obresti, po štiri od sto na leto diskontovane vrednosti plačil, ki jih je po določilih odstavka 3. opravljati polletno.

Ako se država odloči to glavnico plačati, plačajo v gotovini ali z državnimi zadolžnicami, kakor si to sama izbere. Državne zadolžnice je pri tem računati po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju na dunajski borzi zaznamovali o državnih zadolžnicah enake vrste.

5. Izplačavši odkupnino, pride država po odkupu železnice in z dnem tega odkupa brez daljne

odplate v bremen čisto last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, všteti tudi vozila in gradivne zaloge in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, ako le-ti niso že bili namenu primerno uporabljeni z odobrilom državnega upravstva.

§. 13.

Ko mine dopustilo in tistega dne, ko mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek tu dopuščene železnice in vsega premičnega in nepremičnega pristojsstva, tudi vozil, gradivnih zalog in pa iz napravne glavnice narejenih obratnih in pričuvnih zakladov v obsegu, povedanem v §. 12., zadnjem odstavku.

Ako to dopustilo mine in pa tudi, ako se železnica odkupi (§. 12.), obdrže koncesionarji lastni pričuvni zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetbe, in pa kar bi imeli po obračunih terjati, potem tudi last posebnih del in poslopij, napravljenih ali pridobljenih iz lastne imovine, katere so si sami koncesionarji sezidali ali pridobili po pooblastilu državnega upravstva z izrečnim pristavkom, da te reči niso pristojsstvo železnice.

§. 14.

Državno upravstvo se ima pravico prepričati, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odpravijo.

Tudi ima državno upravstvo pravico, po svojem človeku pregledovati gospodarstvo, in se posebno po nadzornikih, ob koncesionarjev stroških pošiljanjih, kakorkoli se mu vzvidi primerno, prigledovati, da se gradnja izvaja po projektu in po pogodbi.

Ako se napravi delniška družba, iméj komisar, ki ga postavi državno upravstvo, tudi pravico, kolikokrat se mu primerno zdi, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, kateri bo veljal za načelnikstvo družbe, in pa v velike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in naredbe, nasprotno zakonom, dopustilu ali družbenim pravilom, ali pak kvarne javni koristi; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, si precej izprositi razloko ministerstva za železnice, katero je dati brez odloga in katera veže družbo.

§. 15.

Ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici ali v zakonih naložene dolžnosti, se državnemu upravitstvu pridržuje tudi pravica, da se poprime zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreče, da je dopustilo izgubilo svojo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Guttenberg s. r.

166.

Ukaz finančnega ministerstva v porazumu z vsemi osrednjimi oblastmi z dne 28. avgusta 1896. l.

o povračilih za prevažanje prateža (prtljage) ob službenih in selilnih potovanjih državnih uradnikov.

Ozira se na razpise finančnega ministerstva z dne 10. marca 1849. l. (drž. zak. št. 158), z dne 8. marca 1851. l. (drž. zak. št. 62), z dne 2. junija 1854. l. (drž. zak. št. 139), z dne 19. junija 1856. l. (drž. zak. št. 109), z dne 7. junija 1860. l. (drž. zak. št. 146), z dne 23. aprila 1874. l. (drž. zak. št. 47) in z dne 8. junija 1885. l. (drž. zak. št. 101), potem na razpis trgovinskega ministerstva z dne 26. marca 1850. l. (drž. zak. št. 134) in na ukaz ministerstev za trgovino in za finance z dne 31. maja 1891. l. (drž. zak. št. 73), se ukazuje takó:

1. Ob službenih potovanjih, trajajočih do dva dni, se ne povrača nobena pratežna pristojbina, torej tudi ne nobena pratežna pristojbina za fjakarja ali najemščaka — razen nekih posebnih izjemnih primerov, katere je v partikularijih primerno opraviti.

2. Ob službenih, več kakor dva dni do vseh tega šestega dne trajajočih potovanjih s takimi prevoznimi zavodi, ki dovoljujejo dosedanje prosto težo 25 kilogramov, se povračajo, v kolikor sploh gré potujočemu uradniku po veljajočih pravilih pravica do povračila za prevažanje prateža, za pratež, ki ga vzame seboj, samo manipulacijska (nadzorna) pristojbina, dalje posebne odredbine, ki jih je morda poleg pristojbin za voz s kolodvorov ali na kolodvore, oziroma pristajališča plačevati za seboj vzeti pratež, težak 25 kilogramov, eventualno (ako na dotični postaji ni najemščakov za prevažanje popotnika in njegovega prateža) pristojbine

za prenos tega prateža v bližnji kraj ali nasprotno s 25 kr.

3. Ob službenih, več kakor šest dni trajajočih potovanjih, če se rabijo prevozní zavodi, ki dodeljujejo dosedanje prosto težo, se povračajo, v kolikor je sploh po veljajočih pravilih dovoljeno zaračunati pratežno pretežo, prevozne pristojbine za pratežno pretežo, katera pak ne sme presegati normalne izmere 50 kilogramov, dalje manipulacijske (nadzorne) pristojbine in kolkovna pristojbina, nadalje vozne pristojbine s kolodvorov ali na kolodvore, oziroma pristajališča, všteti pratežne odredbine za pratež do normalne teže 75 kilogramov, oziroma tam, kjer ni na razpolaganje najemščakov, pristojbine 50 kr. (s pristajališč in na pristajališča v Dalmaciji in na Primorskem po 1 gl.) za vsakokratni prenos prateža.

4. Ob potovanjih z onimi prevoznimi zavodi, ki ne dovoljujejo proste teže, se povračuje, v kolikor ima potujoči uradnik po veljajočih pravilih sploh pravico do povračila za prevažanje prateža, razen povračil, omenjenih v točki 2., oziroma 3. — izvzemši manipulacijske (nadzorne) pristojbine, — tudi prevozna pristojbina, pripadajoča za dosedanje prosto težo.

Pri tem se z ozirom na to, da dotični prevozní zavodi porazdeljujejo prevozne pristojbine za pratež po stopinjah od 10 do 10 kilogramov, dovoljuje, v primerih, omenjenih v točki 2. in 3., zaračunati prevozne pristojbine za 30, oziroma 80 kilogramov.

5. Normalna teža, za katere prevoz se more po železnicah ali na ladjah parnicah itd. po ministerskih razpisih z dne 2. junija 1854. l. (drž. zak. št. 139) in z dne 19. junija 1856. l. (drž. zak. št. 109) ob selilnih potovanjih zahtevati kako povračilo, se glede onih prevoznih zavodov, ki ne dovoljujejo proste teže in pri katerih je ustanovljena postopna porazdelitev prevoznih pristojbin za pratež od 10 do 10 kilogramov, oveduje tako, da se k pratežni teži 50, oziroma 75 ali 100 kilogramov, ustanovljeni v naposled navedenem ukazu po takoj omenjenih vrstah, pribije za uradnika samega in ž njim se selečo ženo po 25 kilogramov, za vsakega ž njim se selečega otroka po tem, ali je že presegel starost 10 let ali ne, 25, oziroma 12 kilogramov, naposled za vsako ž njim se selečo služabno osebo, v kolikor je zaračun voznih stroškov za njo po veljajočih predpisih sploh pripusten, 25 kilogramov, in da se skupna teža, ki se potemtakem pokaže, okroži na bližnjo višo desetko.

6. Posebna določila, ki veljajo gledé pratežne preteže, če se, kar je moči opravičiti z značajem

službenega potovanja, seboj vzamejo instrumenti in drugačne priprave, ki so zelo težke in obsežne, ohranijo svojo veljavnost tudi v bodoče s tem razločkom, da bo povračilo dotičnih stroškov odvisno od dokaza, da so se ti pratežni kosi res vzeli seboj, oziroma da so se za nje plačale prevozne pristojbine.

7. Gledé pristojbin, zaračunivnih ob selitvah, katerih izmera se določuje po številu selečih se družinskih udov in služabnih oseb uradnika, se mora dokaz res opravljene selitve opraviti s tem, da se donesó to dejanstvo potrjuje iz vodi predpisom vstrežajočih, po krajni policiji potrjenih zglasilnic.

Biliński s. r.

167.

Zakon z dne 4. septembra 1896. I.

o sklepu novega dogovora zastran vredbe razmerja države k istrskemu zemljiškoodveznemu zakladu po izpremambi dotičnega dogovora iz leta 1875. I.
(drž. zak. št. 72. iz leta 1875).

S pritrditvijo obéh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Člen I.

Državno upravitvo se pooblašča, z deželnim zastopom mejne grofije istrske skleniti dogovor po načrtu, obseženem v prilogi /.

Člen II.

Mojemu finančnemu ministru je naročeno izvršiti ta zakon.

V Chlopih, dne 4. septembra 1896.

Franc Jožef s. r.

Badeni s. r.

Biliński s. r.

D o g o v o r,

na podstavi poprejšnjih ustavnih pooblastil med c. k. finančnim ministerstvom v imenu c. k. državnega upravitva z ene strani in med deželnim odborom mejne grofije istrske v imenu deželnega zastopa z druge strani sklenjen zastran vredbe razmerja države k istrskemu zemljiškoodveznemu zakladu po izpremambi dogovora iz leta 1875.
(drž. zak. št. 72. iz l. 1875).

§. 1.

Vsi po zavezancih (posestnikih vsled zemljiške odveze razbremenjenih zemljišč) sedaj še nepplačani zastanki dolgów, ki se na glavnici, rentah, obrestih, zamudnih obrestih in eksekucijskih pristojbinah dolgujejo istrskemu zemljiškoodveznemu zakladu, se po deželnem zastopu kot avtonomnem upravitvu tega zemljiškoodveznega zaklada odpisujejo popolnoma.

Deželni odbor jemlje na se dolžnost, da dá kolikor moči kmalu uradoma izbrisati vpise, v javnih knjigah še vknjižene za dolgove, ki se potemtakem odpišejo ali ki so odpali že prej.

V to se bo smel deželni odbor posluževati sodelovanja c. k. davčnih uradov in, če treba, sodelovanja c. k. finančne prokurature v Trstu.

§. 2.

S pogojem, da se izvrši v §. 1. omenjeni odpis zastankov zavezancem, odpiše država od ostanka 300.000 gl. avstr. vrednote, za katerega še ni poplačan v točki 1. dogovora iz leta 1875. (drž. zak. št. 72. iz leta 1875.) navedeni brezobrestni državni naprejščinski dolg 416.000 gl. avstr. vrednote istrskega zemljiškoodveznega zaklada, delni znesek dveh sto tisoč goldinarjev (200.000 gl.) avstr. vrednote.

Potemtakem še preostajajoči ostanek sto tisoč goldinarjev (100.000 gl.) tega brezobrestnega državnega naprejščinskega dolga se mora poplačati najkasneje v deset let trajajoči dobi, tekoči od 1. dne januarja 1896. l., in to v enakih letnih obrokih, katerih bo vsakega državnemu zakladu plačati najkasneje do konca dotičnega koledarskega leta.

§. 3.

Do dovršene povrnitve po §. 2. še preostajajočega državnega naprejščinskega dolga se dežela

zavezuje, tudi črez čas poslednjega roka, ko dospó zemljiškoodvezne obligacije v izplačilo, pobirati doklade k cesarskim neposrednim davkom v izmeri, zagotovljajoči omenjeno dolžnost povračila, in to za namene tega povračila, bodi v obliki posebnih zemljiškoodveznih doklad, bodi si vkupe z občimi deželnimi dokladi.

Celoma ali deloma odpisati, upati ali povrniti se smejo v spredaj stoječem odstavku ustanovljene doklade samo v tistem razmerju, v katerém to dovoljuje c. k. davčno oblastvo gledé cesarskih davkov, ki so v podstavo preračunu teh doklad.

§. 4.

Do dovršene razdolžbe v §. 2. navedenega ostanka 100.000 gl. brezobrestnega državnega naprejščinskega dolga je proračune in računske sklepe istrskega zemljiškoodveznega dolga, dokler se taki še postavljajo samostojno, kadar pa se to ne bo

več godilo, na razdolžbo in založbo omenjenega državnega naprejščinskega dolga mereče dele proračunov in računskih sklepov občega deželnega zaklada vsako leto priobčevati o pravem času c. k. finančnemu ministerstvu še prej, kakor se predložé deželnemu zboru.

§. 5.

Ostala, ne v ta dogovor vzprejeta vsebina (točke 1. do 5.) dogovora iz leta 1875. (drž. zak. št. 72. iz l. 1875.) izgubi sedaj, ker je brez podlage, svojo veljavnost.

§. 6.

Ta dogovor se izgotovi v dveh enakoglasnih nekolkovanih, s podpisu c. k. finančnega ministra, potem deželnega glavarja in dveh drugih deželnih odbornikov opravljenih izvodih, katerih eden se hrani pri c. k. finančnem ministerstvu, drugi pak pri deželnem zastopu mejne grofije istrske.

C. k. finančni minister:

Na Dunaju dne . . . . . 1896. l.

V Poreču, dne . . . . . 1896. l.

Deželni glavar:

.....
 .....

Deželni odbornik:

.....

Deželni odbornik:

.....

